ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře – soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Veroniky Novotné a přísedících Josefa Jahna a JUDr. Pavola Lukačejdy v hlavním líčení konaném dne **14. prosince 2022**

takto:

Obžalovaný

mladistvý [redacted] bez zaměstnání, bytem [redacted] nyní ve vazbě ve Vazební věznici České Budějovice,

je vinen, že

1. dne 20. 3. 2022 v odpoledních hodinách v [redacted] prostřednictvím další osoby, které předal finanční hotovost k zakoupení alkoholu zn. Tuzemák v prodejně Žabka, obstaral nejméně 3 lahve tohoto alkoholu o objemu 0,5 litru, které následně v [redacted] ulici na dopravním hřišti společně s nezletilými [redacted] vypil, a to přesto, že znal věk nezletilých, požitím alkoholu se oba nezletilí uvedli do podnapilého stavu, což se u nezletilého [redacted] projevilo nevolností, v jeho dechu bylo dechovou zkouškou naměřeno 0,93 g/kg alkoholu, a u nezletilého [redacted] bylo dechovou zkouškou naměřeno 1,16 g/kg alkoholu,
2. dne 8. 5. 2022 v [redacted] poté, co v dopoledních hodinách požil přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů, v důsledku čehož byly jeho ovládací schopnosti vymizelé, v době kolem 22:05 hodin na [redacted] v průchodu mezi budovou autobusového nádraží čp. [redacted] a budovou Mobil Rotunda čp. [redacted] opakovaně požadoval po poškozené [redacted] vydání finanční hotovosti, což vždy odmítla, následně se slovy, aby mu dala peníze, trhl za popruh její kožené kabelky růžové barvy, kterou nesla křížem přes rameno, vzájemně se o ni přetahovali až do přetržení popruhu, s kabelkou, v níž se nacházely dámský parfém zn. Hugo Boss, zapalovač a dámská kožená peněženka bez finanční hotovosti

s osobními doklady poškozené, utekl, tímto poškozené způsobil škodu ve výši nejméně 3 920 Kč,

tedy

ad 1.

ve větší míře poskytl dítěti alkohol,

ad 2.

úmyslně se požitím návykové látky uvedl do stavu nepříčetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

čímž spáchal

ad 1.

provinění podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

ad 2.

provinění opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

a odsuzuje se

podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 31 odst. 1, 2 zák. č. 218/2003 Sb. a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 14 (čtrnáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za užití § 31 odst. 4 zák. č. 218/2003 Sb. se pro výkon uloženého trestního opatření mladistvý zařazuje do věznice s ostrahou, a to do **zvláštního oddělení věznice pro mladistvé.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 99 odst. 4 trestního zákoníku za užití § 21 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. se mladistvému dále ukládá **ochranné léčení protialkoholní ve formě ústavní**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu **se mladistvý** [redacted] zavazuje povinností nahradit poškozené: [redacted] škodu ve výši **3 920 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [redacted] (*generálie shora*) odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z prohlášení viny obžalovaného, který byl k věci rovněž vyslechnut, a dále z provedených listinných důkazů, konkrétně odborného vyjádření, protokolů a usnesení o vydání věci, osobních výkazů obžalovaného, včetně rozhodnutí v předchozích trestních věcech, rozhodnutí o vazbě mladistvého a aktuální opisu evidence rejstříku trestů.

V souladu s ustanovením § 211 odst. 5 trestního řádu byly přečteny i znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, včetně doplnění, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a pedopsychiatrie, včetně doplnění.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění a právní posouzení

4. Mladistvý prohlásil vinu skutky popsanými v obžalobě a rovněž souhlasil s užitou právní kvalifikací. Soud nemá důvod o pravdivosti a úplnosti tohoto prohlášení pochybovat. Ostatně mladistvý se již v přípravném řízení doznal ke spáchání přečinu popsaného pod bodem 1 výroku rozsudku a ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem 2 připustil, že je možné, že jej spáchal, ale nepamatuje si to. Prohlášení viny obžalovaným je navíc podporováno ve věci shromážděným dokazováním. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem 1 výroku rozsudku se jedná především o výpovědi nezletilých [redacted] ale také úřední záznamy o jejich kontrole zasahující hlídkou policie, či záznamy o dechových zkouškách. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem 2 výroku rozsudku soud upozorňuje především na výpověď samotné poškozené, ale také záznam ze městského kamerového systému, usnesení a protokoly o vydání věci a také záznam volání poškozené na linku 158.

5. Po právním posouzení skutku popsaného pod bodem 1 výroku rozsudku soud uzavírá, že jím obžalovaný spáchal provinění podání alkoholu dítěti podle § 204 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, když ve větší míře poskytl dítěti alkohol.

6. K naplnění znaků skutkové podstaty soud doplňuje, že není na místě pochybovat, že poskytnutí alkoholu nezletilému [redacted] v takovém množství, že to u něj vyvolá opilost, jež se projevila nevolností, resp. u [redacted] byla intoxikace alkoholem tak výrazná, že mu byla naměřena v dechu koncentrace alkoholu 1,16 g/kg, je poskytnutím alkoholu ve větší míře.

7. Zbývá tak jen doplnit, že mladistvý jednal ve formě úmyslu nepřímého, neboť nejenže věděl, že nezletilým poskytuje alkoholické nápoje, znal jejich věk, ale rovněž si musel být vědom toho, jaký vliv na nezletilé alkohol má, resp. s postupující konzumací, jak intenzivní je jejich opilost. Jmenovaný i s ohledem na vlastní zkušenosti s alkoholem musel být přinejmenším srozuměn s trestněprávními následky svého jednání.

8. Skutkem popsaným pod bodem 2 výroku rozsudku se mladistvý dopustil provinění opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, neboť úmyslně se požitím návykové látky uvedl do stavu nepříčetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.

9. Pro otázku naplnění znaků skutkové podstaty je v tomto případě zásadní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a pedopsychiatrie. Znalec totiž dává jednoznačnou odpověď hned na dva znaky skutkové podstaty. Nejenže dospívá k závěru, že mladistvý byl v době spáchání činu ve stavu nepříčetnosti, neboť jeho ovládací schopnosti byly vymizelé vlivem intoxikace alkoholem, ale odpovídá i na otázky, které jsou nezbytné pro posouzení subjektivní stránky trestného činu.

10. K otázce zavinění, tedy skutečnosti, že se do stavu nepříčetnosti přivedl úmyslně, je rovněž nezbytné odkázat na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a pedopsychiatrie. Znalec výslovně vyloučil, že mladistvý byl ve stavu tzv. patické opilosti. Naopak je z něj zřejmé, že je sice osobou závislou na alkoholu, ale jeho schopnost zdržet se prvního napití je snížena pouze nepodstatně, nadto je ho nezbytné hodnotit jako uživatele, který zná vliv

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

alkoholu na svou osobu. Ostatně podstatou tohoto trestného činu je postihování pachatelů trestné činnosti, které se dopouští ve stavu „zaviněné" nepříčetnosti, tedy ve stavu, který si způsobí vlastním jednáním s plným vědomím toho, že v důsledku požití návykových látek, mimo jiné i alkoholu, může dojít k ovlivnění psychického stavu člověka do té míry, že není schopný se ovládat nebo rozpoznat protiprávnost svého jednání. Každému lze přičítat odpovědnost za jednání, které spočívá ve vědomé intoxikaci vlastního organismu a tím pádem i ovlivnění vlastních psychických schopností. V žalovaném případě je tak plně na místě stíhat jednání obžalovaného, která požil takové množství alkoholu, že tím způsobená opilost byla natolik těžká, že nebyl schopen ovládat své jednání. A to i v případě, že jde o osobu závislou na alkoholu, neboť i tyto osoby mají možnost předcházet postižitelným následkům svého jednání nejméně tím, že se aktivně snaží svou závislost řešit, v opačném případě je totiž plně na místě přivést je k odpovědnosti za jejich nezodpovědný přístup k jejich nemoci. Nadto soud znovu poukazuje na to, že obžalovaný je schopen zdržet se prvního napití, resp. tato schopnost je snížena pouze nepodstatně.

11. K naplnění posledního znaku skutkové podstaty, tedy spáchání jednání, které má znaky trestného činu se loupeže podle § 173 odst.1 trestního zákoníku, nelze příliš pochybovat – loupeží se rozumí užití násilí proti jinému v úmyslu zmocnit se cizí věci.

12. K naplnění znaků skutkové podstaty nad rámec výše uvedené definice soud doplňuje následující. Je nepochybné, že stržení kabelky z těla poškozené a její následné odcizení je užitím násilí, zejména když se poškozená pokoušela kabelku bránit, s obžalovaným se o ni přetahovala, a on tedy musel překonat odpor poškozené k jejímu získání. Ostatně tomuto jednání předcházely opakované výzvy mladistvého k půjčení peněz, je tedy zřejmé, že jeho jednání bylo motivováno snahou zmocnit se (přivlastnit si) cizí věc.

III. Druh a výměra trestního opatření

13. O druhu a výměře trestního opatření soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, rovněž zohlednil i ustanovení § 25 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a dospěl k následujícímu závěru.

14. Mladistvému zcela nepochybně polehčuje prohlášení viny, nicméně z hlediska jeho trestní minulosti a také jeho dosavadního postoje k vlastnímu závadovému chování je zřejmé, že jej již nelze hodnotit jako tak výraznou polehčující okolnost jako v minulosti. Mladistvý totiž až doposud neučinil ničeho proto, aby předcházel vlastnímu závadovému jednání, což je o to závažnější, že již stojí před soudem pro mládež potřetí a vždy to bylo pro závažné provinění. V tomto světle je nutno hodnotit i projevenou lítost, kterou lze sice hodnotit jako upřímné, avšak nyní již pouze formální prohlášení. Sám mladistvý připouští, že jeho dosavadní přístup k následkům jeho jednání a také k respektování nejen jeho povinností byl lehkovážný a nedůsledný. Soud také nemůže přehlédnout, že mladistvý se již v minulosti dopustil provinění loupeže, za které byl postihován tím nejpřísnějším z výchovných trestů, přesto jej to nevedlo k přehodnocení způsobu vedení jeho života. Ostatně ke změně zažitých návyků či snaze řešit závislost na alkoholu jej nevedlo ani první vazební stíhání, a proto byl po propuštění z vazby znovu do vazby vzat a teprve poté se zdá, že si začal uvědomovat závažnost svého chování. Nicméně ani ty nejpřísnější opatření jej nevedly ke zcela bezvýhradnému přijetí odpovědnosti za své chování, i nyní se snaží nalézt ospravedlnění ve vnějších okolnostech (např. že měl být vzat do vazby dříve), sice si uvědomuje reálné dopady svého chování a prohlašuje přijetí trestu za něj, současně ale v okamžiku, kdy byl propuštěn z vazby, selhává, není schopen sebeomezení, znovu se uchyluje k požívání alkoholu a upřednostňuje své momentální zájmy. Soud také musí přihlédnout k tomu, že mladistvého postihuje za dvě provinění, kterých se dopustil ve zkušební době podmíněně odloženého trestního opatření odnětí svobody s dohledem, což je výrazná

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

přitěžující okolnost. Přehlédnout nelze ani to, že se ve zkušební době dopouštěl nejen další trestné činnosti ale četných přestupků, ať se jedná o přestupky proti majetku nebo o přestupky proti občanskému soužití, tedy fakticky přestupků shodného charakteru jako je provinění, za které byl v minulosti odsouzen a je projednáván i nyní. Soud nemůže přehlédnout ani zjištění ze zprávy OSPOD, která hovoří o tom, že mladistvému byla nabídnuta pomoc nejen při řešení jeho závislosti, ale také s ním bylo opakovaně řešeno jeho závadové chování. Mladistvý však neměl motivaci cokoli změnit, dokonce rezignoval i na zajištění svých potřeb vlastními silami, není veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, nestuduje, není zaměstnán.

15. Z výše uvedeného je proto zřejmé, že mladistvý ve své podstatě svým dosavadním životem prokázal, že není ochoten převzít plnou odpovědnost za svůj život a své chování. Opakovaně se dopouští závažných provinění, spáchal celou řadu přestupků (jen v roce 2022 je projednáván pro devět z nich), výchovné tresty na jeho chování nemají žádného vlivu, přestože jsou velmi přísné a komplexní. Mladistvému byly opakovaně nabídnuty příležitosti k tomu, aby prokázal, že se napravil, resp. že se o svou nápravu snaží. Veškerá opatření soudu pro mládež jsou však dosud bezvýsledná, nezbývá tedy než přistoupit k represivnímu trestnímu opatření odnětí svobody, jako jedinému zbývajícímu prostředku k nápravě obžalovaného.

16. K samotné výměře trestu soud uvádí, že jakkoli si je vědom prohlášení viny mladistvým tato skutečnost sama o sobě nemůže být důvodem pro ukládání trestního opatření pod spodní hranicí trestní sazby. Svou povahou je takový postup totiž mimořádným, nelze jej směšovat s procesním stanoviskem obžalovaného, je vázán i na splnění dalších podmínek – trest musí být dostatečný vzhledem k poměrům obžalovaného a povaze jím spáchané trestné činnosti. Právě paleta přitěžujících okolností, jak byly popsány výše, je natolik pestrou, že vylučuje užití tohoto mimořádného institutu. Obžalovaný sice nyní formálně přijal odpovědnost za své jednání (tak jako i v jeho minulých trestních stíháních), avšak v jeho chování soud nenachází stopy, které by svědčily o počínající nápravě, které je prohlášení viny projevem. Naopak soud je přesvědčen, že ani vazební stíhání jej nepřimělo k plnohodnotnému přijetí odpovědnost a stále hledá omluvy či příčiny svého chování ve vnějších okolnostech. Jeho sliby v kontextu dosavadního chování nejsou natolik věrohodné, aby soud přesvědčily o opaku. Současně ale je nezbytné připomenout, že mladistvému bude s vysokou pravděpodobností nařízen výkon dříve podmíněně odloženého trestního opatření odnětí svobody ve výměře 16 měsíců a také je nutno zohlednit i ochranné opatření, které bude rovněž ukládáno ve formě ústavní. Z těchto důvodů a také s přihlédnutím k tomu, že mladistvý bude ve výkonu trestního opatření odnětí svobody poprvé je soud pevně přesvědčen, že plně postačí odnětí svobody ve výměře 14 měsíců, neboť při spojení všech opatření, která jsou mu nyní ukládána a která mu již byla nařízena se jedná a dostatečný postih za nyní projednávaná provinění.

17. Pro výkon trestu byl mladistvý zařazen do věznice s ostrahou do zvláštního oddělení pro mladistvé, neboť k zařazení do přísnějšího typu věznice není žádný důvod a je nezbytné a soudu to ukládá i zákon o soudnictví ve věcech mládeže, aby mladistvý vykonával trest odděleně od dospělých pachatelů.

18. Mladistvému bylo dále uloženo **ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě** a důvody, které k tomu soud vedly, jsou zcela zřejmé. Nelze přehlédnout, že významným spouštěčem závadového chování je zneužívání alkoholu. Ostatně i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a pedopsychiatrie dospěl k závěru, že uložení tohoto ochranného opatření je zcela na místě a soud dodává, že podle jeho názoru je nezbytným doplňkem uloženého trestu. Zvládnutí závislosti na alkoholu je totiž předpokladem nápravy mladistvého a jeho začlenění se do většinové společnosti a je zjevné, že obžalovaný není schopna léčbu úspěšně absolvovat bez ingerence z vnějšku. Důvodem tohoto závěru je skutečnost, že v minulosti již mladistvému byla uložena výchovná povinnost podrobit se léčbě jeho závislosti, avšak toto opatření bylo zcela neúčinné. Mladistvý k plnění povinností vyplývajících mu z uložené povinnosti přistupoval liknavě, ostatně stejný přístup měl i dodržování podmínek uloženého trestu. Ochranné léčení

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

nařízené soudem má však oproti běžné léčbě jeden klíčový prvek, a tím je, že mladistvý jej sám, z vlastní vůle, nemůže ukončit. Soud je proto přesvědčen, že pouze tato, byť do určité míry vnucená, léčba mu poskytne možnost zvládnout jeho závislost na alkoholu a tím se do budoucna vyvarovat dalšího závadového jednání. Co se týče charakteru léčby a její formy akceptoval soud názor znalce. Ze závěrů znaleckého zkoumání i ze zpráv o pověsti mladistvého je zřejmé, že se potýká se závislostí na alkoholu již delší dobu, ta je příčinnou jeho závadového chování (byť nikoli jedinou), po prvním napití je jeho schopnost zdržet se dalšího požívání alkoholických nápojů významně snížena, a proto je na místě, aby bylo uloženo ochranné léčení protialkoholní.

19. K formě ochranného léčení soud doplňuje, že se rovněž ztotožnil s názorem znalce, že ambulantní forma je nedostatečnou. Mladistvý totiž zcela evidentně není schopen dodržovat všechny podmínky nařízené ambulantní léčby, ostatně selhává nejen při výkonu výchovných trestů, ale i již zmiňované výchovné povinnosti. On sám dokonce přiznává, že na vše „kašlal", závažnost svého jednání si uvědomil až nyní. Léčba, která by byla primárně založena na seberegulaci a dodržování omezení nemůže být proto nyní úspěšná. Sám mladistvý svým chováním prokazuje, že není schopen dlouhodobě dostát podmínkám a omezením nejen z uložených trestních opatření, ale i ze znaleckých posudků vyplývá, že je osobou nezdrženlivou, preferuje momentální uspokojení a má slabé volním nastavení, není schopen dlouhodobého sebeomezení k dosažení cílů. Proto soud zvolil formu ústavní, neboť chráněné prostřední mladistvému poskytne možnost absolvovat první fáze léčby bez rušivých vnějších vlivů, s vyšší intenzitou vnější kontroly a umožní mu zvládnout závislost zvládnout.

IV. Náhrada škody

20. K trestnímu řízení se řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody ve výši 4 000 Kč připojila poškozená [redacted]

21. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

22. V trestním řízení tedy byla prokázána nejen vina mladistvého, ale rovněž i vznik škody. Ostatně v projednávaném případě je vznik škody přímo součástí popisu skutkové věty. Samotná výše škody pak je osvětlena provedeným dokazováním, zejména výpovědí odborným vyjádřením.

23. V případě poškozené [redacted] tak byl prokázán nejen vznik škody a její výše, ale i příčinná souvislosti mezi jednáním mladistvého a jejím vznikem, a proto je na místě přiznat poškozené náhradu škody ve výši, která odpovídá hodnotě kabelky, peněženky, parfému a zapalovače, které mladistvý poškozené odcizil. Ve zbytku uplatněného, ale nepřiznaného nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,

c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání proti rozsudku podané ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem může být vzato zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého. Státní zástupce však může vzít takový opravný prostředek zpět i bez souhlasu mladistvého; v tomto případě běží mladistvému nová lhůta k podání opravného prostředku od vyrozumění, že opravný prostředek byl vzat zpět.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 14. prosince 2022

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a ochranném léčení právní moci dne 08.02.2023 změna ve výroku o trestu a náhradě škody viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka Tábor - soud pro mládež ze dne 8. 2. 2023, č. j. 14 Tmo 1/2023 - 307. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 13.12.2024.